

orden, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 3die District (Blach). Jeg troer, det maa være en moralsk Forpligtelse for Medlemmerne af denne Forsamling, at være tilstede ved Forhandlingerne her i Salen, og jeg tør ikke paatvile, at Enhver især jo strengt vil opfylde denne Pligt. Men der gives uforudseete Omstændigheder, som endnu strengere kunne gjøre det til Pligt for et Medlem at være borte; et Dødsfald f. Ex. kunde paalægge en Rigsdagsmand at drage til sit Hjem, og det vilde da være en næsten plad Umulighed for de længere borte boende Medlemmer at være her tilbage inden den i Udkastet bestemte Tidsfrist. Der er dog et Punkt i Forslaget, som jeg kunde ønske forandret, det er nemlig med Hensyn til, at Forsald for et enkelt Møde skulde anmeldes; jeg anseer dette vel meget forlangt, men da det engang staaer, faaer det at løbe.

Chr. Larsen: Ja, jeg skal stemme for, at Paragraphen aldeles gaaer bort; thi skulde vi komme til Thinget her og ikke svare til den Bestemmelse, vi skyldte Thinget, uden at have en saadan Paragraph, da troer jeg slet ikke, at noget af det Hele vil hjælpe noget. Man kunde jo nemlig komme her i Thinget, blive her et Par Minutter og derpaa gaae sin Vej, saa havde jo Formanden Intet i den Anledning at melde i Rigsdagstidenden; men om en saadan Mand maatte man vistnok sige, at han ikke duede til Noget, og at han ikke havde udrettet, hvad han skyldte sine Vælgere. Jeg kan saaledes ikke indsee, at den hele Control betyder noget; kun den moralske Pligt maa byde enhver Rigsdagsmand at være her tilstede saa vidt muligt, og det er al den Control, som kan føres, thi en Control kan ikke føres grundigt her for en Rigsdagsmand, da han kan gaae sin Vej, naar der skal stemmes enten det saa er en hemmelig Afstemning eller den stæver ved Navneoppraab; jeg gjentager, at jeg anseer den moralske Pligt for den eneste Control, og det var det, jeg vilde tillade mig at sige.

Née: Jeg kan saa langt fra øine det Grundlovstridige i denne Paragraph, at jeg tværtimod finder, den er af en saa uskyldig Natur, at det endog har undret mig at see reist saa megen Modstand imod den. Det synes mig

dog at være en Fordring, man alene kan stille til den gode Smag, og som endog blev indrømmet af en af de ærede Modstandere, at man ikke sfterner sig fra et godt Selskab, uden at anbefale sig eller gjøre Undskyldning for Borteblivelse, og det er dog virkelig ikke mere her forlanges. Vi ere jo dog billigtænkende Folk, og man kan da vel med Føie vente baade af Formanden, og eventuelt af Forsamlingen, ethvert billigt Andragende om Orlov, og hvad ubillige angaaer, som kunde fremkomme, saa kan man jo endelig ikke forhindre noget Rigsdagsmedlem i at blive borte saa længe ham lyfter. Det bliver saa kun hans Sag at gjøre Afregning herom med sine Vælgere, imdens i alle andre Tilfælde netop ved den Bestemmelse, som er foreslaaet af Udvalget, Rigsdagen paatager sig at gjøre Regnskab for ham. Det er desuden heller ikke blot eller saa ligefrem en Smagssag, vi her tvistes om. Vi maae jo dog betænke, at vi ere tilstede, ikke blot som ved Valg beskikkede Bestillingsmænd, men endog som valgte efter vor udirykkelige Begjering, og at der ydes os et Slags Pengedeberlag for vort Arbeide, eller dog i alt Fald for at være tilstede her. Jeg mener derfor, vi i dette Tilfælde bør sætte os aldeles i Kategorie med Statens Embedsmænd. Naar en Embedsmand ved Sygdom eller andet passende Forsald er forhindret i at røgte sit Embede, saa maa han begjere sig fritagen derfor, selv naaget han kan stille en Anden i sit Sted, og det kan jo dog Ingen af os her gjøre. Jeg troer derfor, det er en ganske simpel Fordring, her stilles. Man vil dog ogsaa erkende, at en Valgfreds, i alt Fald den Majoritet i samme, som har valgt en Folkethingsmand — thi den modsatte Part vilde maaskee være ret tilfreds med det —, ingenlunde kan nøie sig med hans Andenstedsnærværelse istedetfor hans Virken og Tilstedeværelse her. Naar jeg ikke feiler, er det ogsaa i de reglementariske Forskrifter, som ere blevne vedtagne andelsteds, i det mindste i den nyere Tid, fastsat, at der maae begjeres Orlov for Udeblivelser. Ogsaa derfor finder jeg det ganske i sin Orden, at der er gjort Forslag om, og jeg understøtter det, at den, der bliver længere borte end den fastsatte Orlovstid, mister det Deberlag,